

БЕЛЕШКЕ ИЗ МИРОВНЕ МИСИЈЕ

ДАН КАДА СМО НА КИПРУ

ЗАСАДИЛИ ДРВО

Српски војници, баш као и мировњаци из осталих земаља, не могу да помире непомирљиво, нити да исправе грешке из прошлости. Не могу да врате расељене, да помере куле осматрачнице, с којих их свакодневно посматрају будне очи „две супротстављене стране”. Много тога не могу, али могу да, макар на симболичан начин, „помере” место у коме бораве ка бољој будућности.

Мултинационална операција Уједињених нација у Републици Кипар (UNFICYP) успостављена је 4. марта 1964, усвајањем Резолуције Савета безбедности 186, којом се саветује формирање мировних снага у тој земљи. У име Војске Србије, која је део мисије од октобра 2010. године, данас очувању мира у тој држави доприносе по два штабна официра и војна посматрача (МОЛО официр и SCAMLO официр), шест чланова патроле и 37 припадника пешадијског вода при словачко-мађарском контингенту.

Почетком септембра, с Аеродрома „Батајница” пут Кипра отишла је садашња ротација српских мировњака. Начелник Генералштаба генерал Љубиша Диковић поручио им је да настављају 61 годину дугу традицију учешћа у мировним мисијама и да је наша војска данас у свету препозната као партнер који професионално извршава задатке.

Даноноћне патроле

После три месеца боравка на најтоплијем медитеранском острву, у име српских мировњака, заставник прве класе Саша Јовановић каже да се активности у мисији одвијају плански и предвиђеном динамиком. Наводи да се у

појасу раздвајања – „бафер зони“, даноноћно патролира, што је једна од тежишних активности наших „плавих шлемова“.

– Патроле се организују у теренским возилима „тојота“ или „исузу“. Крећемо се макадамским путевима, различитог квалитета и стања. Брзина нам је строго ограничена на 25 километара на час. Наши војници су се у свим досадашњим мисијама показали као савесни возачи – каже заставник Јовановић и објашњава да врло често, због захтевности пута и великих стрмина, мора бити активиран погон на сва четири тачке, а постоје и посебно опасне тачке.

Патроле трају по шест сати, колико и одмор, затим још шест сати ангажовања. Тако је организован дан на дежурству наших „плавих шлемова“.

– Следећег дана смо у приправности за додатне задатке или радне активности у кампу, а трећи дан је, обично, слободан.

Описујући зону којом се патролира, Јовановић каже да је њена ширина од пар стотина метара до седам или осам километара.

– Обе стране, и грчка и турска, имају постављене осматрачнице с којих се прати наш рад. „Бафер зона“ је напуштена, а кретање у њој дозвољено је само уз одобрење Уједињених нација. Често то крше ловци, чобани или земљорадници. Ми их тада заустављамо, разговарамо, фотографишемо и позивамо УНПОЛ (полицију Уједињених нација) која решава такве ситуације.

За заставу и химну Србије

Осим кратког рапорта из мисије UN-FICYP, с Кипра је стигло и неколико дневничких белешки. Прву је заставник Саша Јовановић написао 2. октобра, дана предвиђеног за „заставу и химну Србије“.

„Прошло је месец дана нашег учешћа у мисији. Већ традиционално, сваког првог понедељка у месецу, у Команди 'Сектора 4', у Кампу 'Генерал Штефаник', у граду Фамагуста, постројавају се сви припадници јединице. Свака нација, учесница мисије, представља се колегама.

Свечаност почиње дочеком команданта, словачког потпуковника Јарослава Марка. На јарбол се подижу заставе и интонирају химне свих нација заступљених у том рејону. Најпре заставе УН, а потом Словачке, Мађарске, Србије и Украјине.

Следи свечани дефиле националних састава, уз звуке војничког марша. Српски војници имали су прилику да прикажу лепоту, као и војничку захтевност нашег маршевог корака.

Командант 'Сектора 4', том приликом, за изузетан лични ангажман и помоћ током припрема за испуњење задатака мисије, похвалио је плакетом и двојциу српских војника – поручника Милан Петровића и мене.“

Нов живот у „бафер зони“

„Не сећам се када сам последњи пут посадио садницу или цвет“, пише надаље заставник Јовановић. „У ствари, да ли сам икада у животу посегнуо за таквим малим покушајем да свет променим на боље? Ми, српски мировњаци на Кипру, то смо учинили. Управо на месту где је и најпотребније.

Наиме, део нашег контингента смештен је у Бази ‘Стефан Немања’, у близини села Пила. База се налази у

МАРАТОН

У недељу, 19. новембра, девет припадника српског вода у мисији трчало је са колегама из осталих војски ревијалну маратонску трку. Наш кувар, разводник Дејан Цветковић, из 250. ракетне бригаде за ПВД, претрчао је 42 километра и 195 метара, и оборио лични рекорд. Био је једини припадник UNFICYP-а који је успешно истрчао целу деоницу маратона.

Наши мировњаци кажу да, због специфичности посла, није било прилике за одговарајуће припреме за такмичење. Радиле су по сменама, нису имали ни исхрану прилагођену тако захтевној трци. Прави је подвиг било и одлучити се за учешће.

Војску Србије су, ипак, на маратону представљали поручник Милан Петровић, заставници Горан Бузић и Бранко Чекић, старији водник прве класе Игор Штарк, десетар Влада Недић и разводници Дејан Цветковић, Марко Ђорђевић, Слободан Живановић и Живан Дудић.

‘бафер зони’, демилитаризованој области која раздваја острво на два дела – део који се назива Република Кипар и Републику Северни Кипар. Заправо, она већ деценијама раздваја кипарске Грке и кипарске Турке. Православље од ислама. Нажалост...

‘Бафер зона’ је заборављена од свих. Данас као да је више нико и не жели. Има оскудну вегетацију, тек понеки кактус... Непрегледно поље камена и прегореле траве. У њој је много напуштених објеката. Пuteви су макадамски, а стазице козије. Прође њоме, некада, за-

лутали ловац, по које стадо оваца... Виђали смо змије и зечева...

Српски војници, баш као и мировњаци из осталих земаља, не могу да помире непомирљиво, нити да исправе грешке из прошлости. Не могу да врате расељене, да помере куле осматрачнице, с којих их свакодневно посматрају будне очи две супротстављене стране. Много тога не могу, али могу да, макар на симболичан начин, помере место у коме бораве ка бољој будућности. Да у њему, на пример, посаде дрво.

За тај мали, али симболично велики чин, заслужни су десетар Влада Недић и капетан Александар Милосављевић. Посадили су палму усред 'буфер зоне'. Остаће трајно сведочанство нашег боравка овде" – бележи у свом дневнику заставник прве класе Саша Јовановић. ■

Приредио Владимир ВЈЕШТИЋ
Снимили Шандор ВИНСЕНТ и
Бранко ЧЕКИЋ

